

POSUDEK MAGISTERSKÉ PRÁCE

Lukáš Hadrava:

Strategické partnerství USA a Indie jako způsob vyvažování Číny

Mocenský vzestup Číny a jeho implikace pro USA lze považovat za vůdčí narativ současného mezinárodního systému, vnímáme-li jej z tradiční realistické perspektivy. Daný vztah se ale úzce dotýká i dalších aktérů, v neposlední řadě Indie. Americká zahraniční politika vůči této zemi prošla v uplynulé dekádě dynamickým vývojem, na jehož konci stojí nové strategické partnerství. Úvaha, která staví posilování americko-indických vztahů do kontextu vzrůstající moci Číny, je proto logickým základem, na němž je posuzovaná práce vybudována.

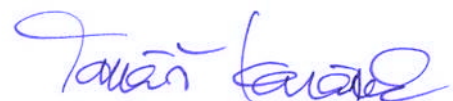
Práce se opírá o realistické východisko mocenského vyvažování, doplněné o aspekty rovnováhy hrozeb a rozšířené o Nyem formulované dimenze ekonomické moci a *soft power*. Koncept, který autor k posouzení americko-indické spolupráce zvolil, je eklektický, ale je v práci dobře odůvodněn a jeho legitimitu zpětně dokazuje empirická aplikace na zvolený problém, která dosahuje přesvědčivých výsledků. Jádrem práce jsou potom tři kapitoly věnované rozvoji americko-indických vztahů v období 2000-2011 v dimenzích vojenské, ekonomické a ‚měkké‘ (nebo - v intencích kodaňské školy - politické) moci.

Autoru se v práci podařilo dobře skloubit základní elementy úspěšného akademického textu: širokou škálu použitých pramenů, jasně odůvodněné teoretické zakotvení, přehlednou strukturu hlavního argumentu a detailní empirickou analýzu. Výsledkem je text, k němuž nelze mít zásadní připomínky. Ověření dílčích hypotéz formulovaných pro každou ze tří zmíněných dimenzí je provedeno srozumitelně a jasně shrnuto v závěru práce.

Obsahových pochybení je v textu minimum, spíše se jedná o významové ‚překlepy‘. Příkladem je nesprávný překlad *offshore active defence* jako „pobřežní aktivní obrany“ – ve skutečnosti se jedná o obranu za linií pobřeží, správný český termín by tedy patrně byl „příbřežní“. Na s. 40 potom autor omylem geograficky umístil region Indického oceánu na sever od euroasijského kontinentu.

Práce je kvalitní i po formální stránce: autor se vyjadřuje pregnantně a výstižně, jen občas se vloudí gramatické chyby typu špatného psaní velkých písmen (např. „Západní polokoule“ – s. 18, „Pekingský konsensus“ – s.75, navíc v porovnání o několik stran dále správně psaným „washingtonským konsensem“). Neodpustím si ale poznámku, že hned první dvě věty úvodu práce jsou logicky nesmyslné, protože kořeny situace z konce 40. let kladou do situace let 70 (s. 9). Jinak práce obsahuje všechny formální náležitosti (český a anglický abstrakt, klíčová slova a shrnutí), text je doplněn šesti ilustrativními přílohy.

V souhrnu hodnotím práci jako velmi kvalitně provedenou, teoreticky ukotvenou analýzu aktuálního mezinárodněpolitického problému. **Doporučuji ji proto k obhajobě** a navrhuji ji hodnotit jako **výbornou**.

V Praze dne 23. 1. 2012